

Ein Abschied

Kurz vor der Hinrichtung zieht sich Sokrates zur Reinigung und für den Abschied von seiner Familie in eine Nebenkammer des Gefängnisses zurück, bevor er zu den wartenden Freunden zurückkommt.

Ἐπειδὴ δὲ ἐλούσατο καὶ ἠνέχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδιά καὶ αἱ οἰκείαι γυναῖκες ἀφίκοντο, διαλεχθεὶς τε καὶ ἐπιστείλας, ἄττα¹ ἐβούλετο, τὰς μὲν γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά ἀπιέναι ἐκέλευσεν, αὐτὸς δὲ ἦκε παρ' ἡμᾶς. Καὶ ἦν ἤδη ἐγγὺς ἡλίου δυσμῶν· χρόνον γὰρ πολὺν διέτριψεν ἔνδον². Ἐλθὼν δ' ἐκαθέζετο λελουμένος καὶ οὐ πολλὰ μετὰ ταῦτα διελέχθη, καὶ ἦκεν ὁ τῶν ἔνδεκα³ ὑπηρέτης καὶ »ὦ Σώκρατες«, ἔφη, »οὐ καταγνώσομαί⁴ γε σοῦ, ὅπερ ἄλλων καταγιγνώσκω, ὅτι μοι χαλεπαίνουσι καὶ καταρῶνται⁵, ἐπειδὴν αὐτοῖς παραγγείλω πίνειν τὸ φάρμακον ἀναγκαζόντων τῶν ἀρχόντων. Σὲ δὲ ἐγὼ καὶ ἄλλως ἔγνωκα ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ γενναιότατον καὶ πράοτατον καὶ ἄριστον ἄνδρα ὄντα τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένων, καὶ δὴ καὶ νῦν εὖ οἶδ'⁶, ὅτι οὐκ ἐμοὶ χαλεπαίνεις – γινώσκεις γὰρ τοὺς αἰτίους – ἀλλὰ ἐκείνοις. Νῦν οὖν – οἶσθα γὰρ, ἃ ἦλθον ἀγγέλλων – χαίρε τε καὶ πειρῶ ὡς ῥᾶστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα.« Καὶ ἅμα δακρύσας μεταστρεφόμενος ἀπήει.

Καὶ ὁ Σωκράτης ἀναβλέψας πρὸς αὐτόν, »Καὶ σύ«, ἔφη, »χαίρε, καὶ ἡμεῖς ταῦτα ποιήσομεν.«

Καὶ ἅμα πρὸς ἡμᾶς, »ὦς ἀστεῖος«, ἔφη, »ὁ ἄνθρωπος· καὶ παρὰ πάντα μοι τὸν χρόνον προσῆει καὶ διελέγετο ἐνίοτε καὶ ἦν ἀνδρῶν λῶστος, καὶ νῦν ὡς γενναίως με ἀποδακρῦει. Ἄλλ' ἄγε δὴ, ὦ Κρίτων, πειθώμεθα αὐτῷ, καὶ ἐνεγκάτω⁷ τις τὸ φάρμακον.«

¹ ἄττα = ἄτινα (von ὅστις)

² ἔνδον drinnen, in der Kammer (s. Einleitung)

³ οἱ ἔνδεκα die Elfmänner, die athenischen Strafvollzugsbeamten

⁴ κατα-γιγνώσκω τινός τι hier: von jemandem etwas (Negatives) zu sagen haben

⁵ κατ-αράομαι verfluchen

⁶ οἶδ' = οἶδα

⁷ ἐνεγκάτω Imperativ 3. Person Singular